

מגאולה לגאולה

מי שזכו ועשו את חג-הגאולה י"ב בתמוז במחיצת כ"ק אדמו"ר שליט"א, חוו שפע של חוויות קדושות ומרוממות. חוויות שקירבו אותם לגאולתם הפרטית מכבלי העולם המגביל ואת הכלל כולו לקראת הגאולה השלמה.

הכבוד שהמדריכים רוחשים לבית-חב"ד המקומי ולמנהלו, הביא את המרכזים לכלל החלטה לשתף את הרב מטוסוב בתכניות הקיץ שלהם, והם מצאו לנכון לדווח לו שקבוצה גדולה, של עשרות חניכים יוצאת לארה"ב וקנדה לשלושה שבועות; בשלושה שבועות יש שלוש שבתות, ואם איני יכול להשפיע על כל התכניות שלהם, אמר הרב מטוסוב, יש לוודא כי לפחות השבתות יהיו שבתות כהלכתן ושהן תעבורנה על החניכים באווירה יהודית על טהרת-הקודש. אמר ועשה. עד מהרה נוצר קשר עם הרב כתריאל קסטל, איש צעיר-אגודת-חב"ד בניו-יורק, וזה הכין את כל התשתית הדרושה לאירוח הקבוצה בקראון-הייטס בשבת הראשונה לטיול, שחלה בדיוק כ"ב בתמוז. אגב, גם שתי השבתות האחרות, יהיו במחיצת אנשי חב"ד, אחת במר-נטריאל והשניה בטורונטו.

הנערים השתכנו אפוא בכתי משפחות חסידי דיות בקראון-הייטס, התפללו במחיצת כ"ק אדמו"ר שליט"א, וגם הסבו להתוועדות, שם, בין אלפי המשתתפים, אפשר היה להבחין בהם מביטים בהשתאות במראה שמעולם לא ראו כמותו, ואף על-פי שאינם מכינים שום מלה בידיש — הם נסחפים אחר ההתלהבות של הקהל ומרגישים את עצמם חלק מן המתרשש. זאת, בלי שיתארו לעצמם באיזו מידה של תשומת-לב מצד הרבי שליט"א הם עתידים לזכות בהמשך.

זה היה לאחר כמה שיחות בענייני דיומא, כאשר הרבי שליט"א פתח, לפתע, בשיחה מיוחדת לכבוד האורחים הצעירים; שיחה שבה עמד על יחסם של רבותינו הק', נשיאי חב"ד, למדינת צרפת, ועל החשיבות המיוחדת שיש לעובדה שכיום הזה לומדים ומפיצים חסידות בצרפת.

כ"הכנסת אורחים" לקבוצה שהגיעה מצרפת, המשיך הרבי שליט"א, יש לכבדם באמירת "לחיים" ו... לשיר לכבודם את הפיוט "האדרת והאמונה" במנגינה המיוחדת, שאותה הפכו מ"לעומת זה" לקדושה (הכונה להימנון המרסלייז, אשר לפני שנים מספר 'עלה לקדושה' ונעשה לחן לפיוט מסורתי קדוש זה).

ההפתעה גברה כאשר הרבי שליט"א סיים את השיחה ב... צרפתית. במלים קצרות ביך

בראש ובראשונה היתה זו התוועדות שמחה. ל"ק אדמו"ר שליט"א הירבה להניף את ידיו הק', לאות עידוד להגביר את השירה של ניגוני השמחה. אפשר היה לחוש כי אין זו שבת רגילה אלא שבת של חג. חג-הגאולה

התקווה כי הגאולה קרובה עד מאוד. היה גם דגש חזק, בכמה משיחות-הקודש, על העובדה ששנה זו היא השנה הארבעים לסתלקותו של הרבי נ"ע, בעל-הגאולה; שנה שלפי דברי חז"ל — "בארבעין שנים קאים איניש אדעתא דרביה" — בה מקבלים תלמי-דיו ההולכים בדרכיו "לב לדעת, עיניים לראות ואוזניים לשמוע" בכל הקשור ללימוד תורתו וקיום הוראותיו הק'. זאת, נוסף על סגולות אחרות של השנה הזאת, כגון היותה שנת "תשמט ידוך", המהווה הכנה לשנת תש"נ, ראשי-יתבות: תהא שנת ניסים (רשימה מפורטת של שיחות-הק', בתוספת מראי-מקומות והערות, מוגהת בידי כ"ק אדמו"ר שליט"א — מופיעה בראש גיליון זה).

מלבד הדברים רבי-התוכן שהזכירו לעיל, היה בהתוועדות עוד אירוע לגמרי לא-שגרתי שחסידיים מייחסים לו משמעות שמימית הרבה מעבר למה שנראה על-פני השטח:

"מהפכה צרפתית"

הרב יוסף-יצחק מטוסוב, שליח אדמו"ר שליט"א בטולוז, שבצרפת, הוא בעל קשרים טובים ביותר עם כל חוגי היהדות בעיר, וזה כולל את המרכזים והמדריכים בתנועת-הנוער "הצופים". את הקשרים הללו הוא מנצל, כמובן, כדי להחדיר בהם יהדות ככל שרק ניתן. לפני כל חג ומועד, למשל, מתאספים כל המדריכים בבית-חב"ד, הרב מטוסוב מרצה לפניהם על מהות החג ומצוותיו, והוא בטוח, מתוך ניסיון ממושך, שתוכן ההרצאה יועבר במלואו לכל אחד מחניכי תנועת-הנוער ברחבי העיר.

מדור זה נוהג לעדכן את קוראיו באירועים המרכזיים בבית-חיינו, ובתור שכזה הוא נועד לדווח על האירועים לפני סדר התרחשותם. מכיון שכך, הרי כאשר אנו באים לספר על חג-הגאולה י"ב — י"ג תמוז עלינו לספר תחילה על מה שקדם ליום-הגאולה עצמו; על האורחים הרבים שהגיעו לכבוד החג, על מאמרי-החסידות שהופיעו לקראתו ועל אוירת החג שהשתררה ב"770" לקראת השבת. רק אחרי כל אלה נוכל אפוא לגשת ולנסות להע-ביר במלים, "כדיו על הקלף", את ההתוועדות המיוחדת במינה שהיתה בשבת-קודש.

ואולם אם נעמיד את עצמנו במקומו של אחד האורחים שישבו למקומותיהם, למשל, ואחרי ברכת "שלום עליכם" לבבית כיאה למי ששב מחצר הרבי שליט"א — תופנה אליהם השאלה — בקשה: "נו, איך היה?", "נו, ספר משנה!" — אין ספק שהוא יפתח בדברים על ההתוועדות הזאת. איש-איש בלשונו יספרו האורחים על חוויות הקדושה שחוו בבית-חיינו. כל אחד מהם ישים דגש על רגע מסוים באחת התפילות במחיצת הרבי שליט"א, בהת-וועדות מסוימת או בעת "היחידות הכללית". רגע או "ווארט" מיוחד של הרבי שליט"א, שדווקא הוא שבה את ליבו ונקלט בנפשו. ועם זאת, ברור שהכול יודו שהרגעים והביטויים המיוחדים במינם היו בהתוועדות השבת.

בראש ובראשונה היתה זו התוועדות שמחה. כ"ק אדמו"ר שליט"א הירבה להניף את ידיו הק', לאות עידוד להגביר את השירה של ניגוני השמחה. אפשר היה לחוש כי אין זו שבת רגילה אלא שבת של חג. חג-הגאולה.

גם תוכן שיחות-הקודש נסב סביב נושא הגאולה. היו הסברים ארוכים ומאלפים על הקשר של נושא הגאולה ליום השבת, לפרשת-השבוע, ועוד. ביאור מיוחד הקודש להוראות הרוחניות כעבודת-ה' שיש להפיק מהמשנה במסכת שבת, שבה נמנו המלאכות האסורות בשבת; משנה שמיקומה בפרק "כלל גדול", שגם בו יש רמז לענין הגאולה. הדברים נקשרו גם לפרשת-השבוע הבא, שקוראים בתפילת מנחה — פרשת פינחס, שעליו אמרו חז"ל "פינחס זה אליהו".

וכדרכה של תורה, הלכו הדברים והסתעפו מעניין לעניין אך במרוכז: חג-הגאולה. יום מסוגל לחיזוק הציפייה לגאולה והגברת

החדש יהיה ניכר כמעשה בפועל שזהו מקום תורה, תפילה וצדקה. "ולמען הסדר — כדאי שיודיעו אודות זה בפתק נפרד (שלא לערבב עם עניינים אחרים, אפילו הכי טובים), ולציין על המעטפה את המלה 'בניין' או את האות 'ב', כדי שיידעו שהפתק שייך לעניין הנ"ל. "ולא הוסיף, שיתנו חלק מהמאה דולר לצדקה, והיתר — בתור השתתפות בבניין. "וכדאי לפרסם אודות הנ"ל". בהמשך הורה הרבי שליט"א לנצל את ימי-

כ"הכנסת אורחים" לקבוצה שהגיעה מצרפת, המשיך הרבי שליט"א, יש לכבדם באמירת "לחיים" ו... לשיר לכבודם את הפיוט "האדרת והאמונה" במנגינה המיוחדת, שאותה הפכו מ"לעומת זה" לקדושה

שנים מעשרות

שני צעירים מבין עשרות בני הנוער מטולוז ששבתו בשבת האחרונה ב־770 חזו להתייחסות נדירה מכ"ק אדמו"ר שליט"א — עוברים ב"חלוקת הדולרים" ביום ראשון ל"ג תמוז

כ"ק אדמו"ר שליט"א את הבאים, ואיחל להם שהשירה מ"האדרת והאמונה" ועד "התהילה והתפארת", תשאיר בהם רושם עז, שישאר גם לאחר שישובו למקומם... בתום השיחה החל כ"ק אדמו"ר שליט"א עצמו לשיר את הניגון, והקהל כולו הצטרף בהתלהבות גדולה, בעוד ה'מחנותנים' הרא"ש שיים הם, כמוכן, האורחים הצעירים מצרפת, ה'מארח' שלהם, שהוא עצמו אורח — הרב מטוסוב. בשמחה ובחיות רבה שרו כולם את הניגון בעוצמה שהלכה וגברה למראה העידוד של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

יצוין, כי בשיחת הקודש המוגהת ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א (בהערה 83), מפורש הקשר בין הדברים הללו, והעובדה שבימים אלה חגגה צרפת 200 שנה ל"מהפכה הצרפתית"... [בהקשר זה כדאי אולי לצטט דברים שאמר כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע באוזני בנו כ"ק אדמו"ר מוהריי"ץ נ"ע, כעל-הגאולה, כאשר פרצה מלחמת-העולם הראשונה ('תורת שלום' עמ' 204):

"כל מלך גדול, כמו מדינתנו ואנגליה וצרפת ואשכנז, בוודאי יש להם שרים; אודות המדינות הקטנות אינו יודע בבירור ואינו חושב שיהיה להם שר פרטי, אבל המלכים והמדינות הגדולות בוודאי יש להם שרים, וחושב אשר המלכים או מנהיגי המדינות (כמו צרפת ואמריקא) בוודאי מרגישים כוח השרים שלהם...". וראה גם ב'מגדל עז', להרב ר"י מונדשיין שליט"א, מאמר אומות-העולם ושריהם, עמ' תנב ואילך].

"שנת הבניין" השתתפות בסך 100 דולר

החלק הבא של ההתוועדות היה שלב ההוראות למעשה בפועל. בראשית שיחה זו חזר הרבי שליט"א ועורר על ניצול סגולתה של השנה כ"שנת הבניין". לבנות בניינים חדשים לתורה, תפילה וצדקה, ולהרחיב את אלו הקיימים. כפי שכבר דווח בהודמנויות קודמות, פירש הרבי שליט"א, כי הכוונה היא הן למוסדות-ציבור והן לבתים פרטיים, שכן, כל בית יהודי מהווה, למעשה, "מקדש-מעט" לתורה, תפילה ומעשים טובים.

החידוש שעליו שב והודיע הרבי שליט"א בהתוועדות זו היה בנושא השתתפות בסך מאה דולר, המובטחת למי שידווח על בניית בית או חדר נוסף. להבהרת הדברים בדיוק, יצוטט כאן קטע מהתוועדות השבת שעברה, שבת פ' קרח (בחו"ל), לפי תרגום משיחה בידיד שהגיה כ"ק אדמו"ר שליט"א:

"...ינתן בעז"ה סכום של מאה דולר (ובשאר המדינות — בשווי דסכום זה) למי שיודיע אודות פעולותיו בבניית בתים של מוסדות תורה וחינוך וכיו"ב, והן בניית בתים פרטיים לכאורה (או בהוספת חדר וכיו"ב), בתנאי שבמקום (הבית או החדר)

הרב יוסף-יצחק מטוסוב שליח כ"ק אדמו"ר שליט"א בטולוז משיב לשאלות הרבי שליט"א בקשר לקבוצת הצעירים שהיו בשבת בבית-חיינו

הסגולה י"ב, י"ג, י"ד וט"ו בתמוז להתוועד-
ויות חסידיות לכבוד היום, שבהן ייטלו חלק
יהודים מכל החוגים. זאת, בהתאם לדברי הרבי
נ"ע, בעל-הגאולה, כי גאולתו איננה עניינו
הפרטי, אלא נחלתו של כל יהודי מחבב תורה
ומצוותיה, ואפילו מי שרחוק מכך ונמצא
במצב המוגדר "בשם ישראל יכונה" בלבד.

בראשית שיחה זו חזר הרבי שליט"א ועורר על ניצול סגולתה של השנה לשינת הבניין. לבנות בניינים חדשים לתורה, תפילה וצדקה, ולהרחיב את אלו הקיימים. החידוש שעליו שב והודיע הרבי שליט"א בהתוועדות זו היה בנושא ההשתתפות בסך מאה דולר, המובטחת למי שידווח על בניית בית או חדר נוסף

לפני סוף ההתוועדות שהסתיימה באופן נדיר, כפי שיסופר להלן, היו דברים מיוחדים לספר חדש — ספר השיחות של הרבי נ"ע בעל-הגאולה, משנת תרצ"ו עד חורף ה'ש"ת. הספר הופיע זה-עתה, בערב י"ב בתמוז, בעריכתו המצוינת של הרב אהרן-לייב (ברש"ב) ראסקין, שהוסיף לשיחות-הקודש שפע של מראי-מקומות והערות מחכימות ומועילות. בהתוועדות עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א על החשיבות שבהופעת הספר ברפוס ועורר ללמוד בו ביחיד וברבים.

אחר-כך התקיימה חלוקת המשקה לעור-כים התוועדויות ואירועים שונים, כנהוג, ובעת הניגונים, לאחר מכן, פנה הרבי שליט"א בשנית אל האורחים מצרפת, הורה להם לשוב ולומר "לחיים", והתחיל בעצמו פעם נוספת את הניגון "האדרת והאמונה", כשהציבור מצטרף, כמובן, בשירה בעלת עוצמה רבה.

לפני סיום ההתוועדות היה, כאמור, עוד דבר בלתי-רגיל: הפעם זכו לתשומת-לב מיוחדת האורחים מארץ-הקודש. הם התכבדו באמירת "לחיים" ובבקשה לשיר ניגון מארץ-הקודש כפי נדבת-לבם הטהור... מישהו מהאורחים פתח ב"הושיעה את עמך", וכולם הצטרפו אליו. לאחר מכן אמר הרבי שליט"א כי עתה יאמרו בני-ישראל שבח"ל, "ואני בתוכם", "לחיים" לנשיא דורנו, ויהי רצון שבקרוב ממש נתראה אתו בגאולה השלמה. כל הציבור מיהר להשיג לעצמו מעט יין או "משקה" ולומר "לחיים", והרבי שליט"א נענה

לכל אחד ואחד בנענוע ראשו הק'. המחזה נמשך דקות רבות, וגם כאשר קם הרבי שליט"א ממקומו ועמד לתפילת מנחה, הוסיף לתור במבט ענינו הק' אם יש מישהו שעדיין מתזיק בידו כוסיט ומצפה לתגובה על אמירת ה"לחיים", וכשהלה נמצא — השיב לו "לחיים ולברכה" במאור-פנים.

הוראות למעשה

ההתוועדות היתה, כאמור, במרכז אירועי חג-הגאולה בבית-חינו. מכאן נעבור אפוא לסקירה קצרה של האירועים הנוספים. כיום ראשון התקיימה, כנהוג, חלוקת הדולרים — שליחות-מצווה לצדקה. המוני יהודים מכל העדות, מכל החוגים, חרדים וחסידים לצד אלו שעדיין אינם שומרים מצוות, כולם כאחד, נאספים ב"770" כדי לזכות בזכות המיוחדת במינה. המעמד נמשך כמה שעות, והפעם, דומה, יותר מהרגיל, בשל האורחים הרבים שעשו כאן את השבת.

אחר-כך, בשעות הצהריים, נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א ל"אוהל", ומשם שב בערב. לאחר התפילה השמיע שיחת-קודש, שנמשכה כרבע שעה. תחילת הדברים היתה כציון העבודה שפרשת המאסר והגאולה מפורסמת למדי, ומה שנותר הוא ליישם את תוכנה במעשה בפועל — בפעולות של ממש ברוח ימי-הגאולה. והרבי שליט"א פירט הצעות מעשיות:

לקיים התוועדויות חסידיות בכל אחד משלושת הימים י"ג, י"ד וט"ו בחודש; וכן "מה טוב ומה נעים" (כלשון-ק' של הרבי שליט"א) שכל יחיד יקבל עליו להוסיף בכל יום משלושת הימים הללו שלושה דברים טובים כהוספה בתורה, כעבודה ובגמילות-חסדים.

בהמשך השיחה היה הסבר על הקשר של מעלתו וכוחו של כל יהודי לפרשת-השבוע — פ' פינחס — ע"פ דברי חז"ל, כי רק לאחר מעשה הקנאות נתכהן פינחס, ופירושו של דבר הוא, כי אז נוספה בו מעלת הכהונה, מלבד היותו לוי קודם לכן. ולפי דברי הרמב"ם (בסוף הלכות שמיטה ויובל), בכוחו של כל יהודי להתעלות למעלת הלוויים, שנבדלו מהבלי-עולם ונתקדשו לעבודת-ה'.

גם למחרת היום, כיום שני בערב, זכה קהל האורחים, ועימו הציבור כולו, לשמוע דיבורת-קודש מכ"ק אדמו"ר שליט"א. זה היה לרגל ה"חירות — כללית" לאורחים שהתק-יימה באותו ערב.

בשיחת-קודש שארכה יותר מחצי שעה, גילה הרבי שליט"א ביאורים נוספים בדבר חג-הגאולה וההוראות שיש להפיק ממנו לפרשת חוקת, שקראו בשבת (בחז"ל), ולפרשת-השבוע הנוכחי, בביאור נפלא והסברה מהותה של עבודת-ה' באופן של "חקיקה", כאשר הדבר מתאחד ומתעצמים

עם האדם, והלימוד כמעלתן של ישראל הנלמד מסיפור מניין בני-ישראל שאותו לומ-דים השבוע. כן היו דברים של עידוד וחיוק לאורחים

לפני סיום ההתוועדות היה, דבר בלתי-רגיל: הפעם זכו לתשומת-לב מיוחדת האורחים מארץ-הקודש. הם התכבדו באמירת "לחיים" ובבקשה לשיר ניגון מארץ-הקודש כפי נדבת-לבם הטהור... מישהו מהאורחים פתח ב"הושיעה את עמך", וכולם הצטרפו אליו. לאחר מכן אמר הרבי שליט"א כי עתה יאמרו בני-ישראל שבח"ל, "ואני בתוכם", "לחיים" לנשיא דורנו, ויהי רצון שבקרוב ממש נתראה אתו בגאולה השלמה

הנוסעים, ובהם הוסבר כי למרות נסיעת כל אחד מהם למקומו, נשארים כולם באחדות אמיתית.

★ ★ ★

אלו הם, בראשי-פרקים, מקצת האירועים והחויות הקדושות שהיו מנת-חלקם של השו-הים בבית-חינו בחג-הגאולה של שנת "תשמט יד"ך. ויש לציין, כי עמדנו רק על אלו שסביב מעשיו ודבריו של כ"ק הרבי שליט"א בעצמו, ועדיין נותר דיו בקולמוס לספר על השיעורים בציבור במאמר-החסידות שהופיע בקונטרס מיוחד לכבוד היום, על התוועדויות-הרעים, שבהן סיפרו זקני החסידים על "הימים ההם" וצעירים ממדינות שונות האזינו, וכולם כאחד החליטו כי בחג-הגאולה הזה יגאלו אף הם גאולה חלקית מכבלי העולם המגביל והמצר, וכך יצעדו עוד צעד קדימה אל הגאולה הכללית, האמיתית והשלמה.

38 אתי ?